

undlade at udtale, at det er mig ubegribeligt, hvorledes den høitærede Minister under den nuværende politiske Stilling kan nære en saadan Tro. Dette, at det er mit inderlige Ønske, at en Sag som denne maatte kunne vinde Fremme, gjør, at jeg ikke kan Andet end udtale, at jeg anser det for en politisk Nødvendighed, at vi faae et Regjeringsstifte; jeg kan ikke se rettere, end at hvis den nuværende Stilling bliver ved usorandret, saa er det et uhykkeligt Forhold, som kan medføre saare betænkkelige Følger. Jeg nærer den fuldeste Agtelse for det høitærede Ministeriums Medlemmer og nærer ikke den ringeste Tvivl om, at denne Regjering i sin Færd følger sin Overbevisning om, hvad der er det Bedste for Landet, men jeg kan ikke se det anderledes, end som jeg har udtalt, og jeg maa anse det for min Pligt at udtale det, selv om jeg kan sige mig selv, at det er en Røst i Orkenen. Jeg stemmer for den videre Fremme af Forslaget, som det ligger for, men jeg kan desværre ikke gjøre det med noget Haab om, at det vil føre til et heldigt Udfald.

Formanden: Det ærede Medlem tog en Ytring, som faldt før fra et andet Medlem under den foregaaende Sag, som om den havde været alvorlig ment; men det er jo umuligt, thi det maa være klart, at den maa forstås i Forbindelse med det ærede Medlems andre Ytringer. Den Lød, som om der var Tale om at spille Komædie, men umuligt kunde det ærede Medlem mene det for Alvor, hverken overfor os Andre eller overfor Regjeringen. Naar det var blevet sagt for Alvor, saa vilde det være blevet paatalt, men saaledes kom det ikke, og saaledes kan det ikke opfattes.

Raben: Naar jeg tillader mig at deltage i Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag, saa er det, fordi jeg ønsker at udtale, at mine Anskuelser om Befæstnings-sagen ere ganske de samme, som jeg ved flere tidligere Leiligheder har udtalt her i dette Thing. Eigesom tidligere er jeg af den Mening, at det er aldeles uforvarligt, at vi have ladet 20 Aar gaa hen siden den sidste uhykkelige Krig uden saa at sige at gjøre det Allermindste med Hensyn til at styrke vort Forsvar gennem tidsvarende Befæstninger. Nei, vi have i disse 20 Aar

gjort noget Andet, mine Herrer, vi have nedlagt og demoleret de Fæstninger, vi tidligere havde. Vi have saaledes nedlagt og demoleret Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden, vi have nedlagt Nyborg Fæstning, og det Samme kunne vi vel omtrent sige om Fredericia Fæstning; vel er Fredericia Fæstning ikke officielt nedlagt, men der er ikke rørt en Spade eller gjort det Mindste ved den i de sidste 20 Aar, saa det kan omtrent anses som, at den er demoleret. Det maa ganske vist indrømmes, at disse nedlagte Fæstninger ikke vare tidsvarende; men hvorfor skulle vi saa ikke, naar vi nedbryde disse ikke tidsvarende Befæstninger, igjen opbygge Befæstninger, som ere tidsvarende? Det kan jeg ikke forstaa. Det er ikke Regjeringens Skyld, at vi ikke ere komne videre paa det Omraade; den har jo saa mange Gange forelagt Forslag i den Retning, og den gjør det jo nu igjen. Det synes heller ikke at være den store Befolknings Skyld, thi naar man ser hen til den store Adresse, der indkom til Hans Majestæt Kongen i Fjor, bedækket med et saa stort Antal Underskrifter, at ingen Adresse her i Danmark har havt saa mange, synes det ikke at være den store Befolknings Skyld. Der er jo i denne Adresse med Bestemthed foresaet, at der skal gjøres Noget for vort Fæstningsvæsen, og man tilsiger jo sin Beredvillighed til at bære de Byrder, der maatte forarsages derved. Det kan heller ikke ligge derti, at vi ikke have Raad til at bygge Fæstninger; Danmark har jo aldrig nogensinde havt saa godt Raad til at bygge Fæstninger som i denne Tid, og skulde vi ikke kunne overkomme disse store Udbetalinger, som der jo ganske vist er Tale om, saa er jeg ganske enig med den foregaaende ærede Taler i, at der ikke er Noget i Veien for, at vi tilbetæringe Midlerne paa en anden Maade. Jeg er overbevist om, at Danmark har god Kredit. Det vil ikke være vanskeligt at optage et Laan paa taalelige og ordentlige Vilkaar. Desuden skal jeg for min Person heller ikke have Noget imod — det har jeg udtalt ved flere lignende Leiligheder — at en Del af disse Udgifter dækkes ved en moderat Skat paa Indtægt, ja, om det ogsaa skulde være, paa Formue; i den Henseende skal jeg for min Person ikke vige tilbage. Men hvor mon saa Skylden ligger